Žarko Milenić

STARA DJECA

Brčko, 2017.

Nakladnik

HKD Napredak
Podružnica Brčko distrikt BiH

Za nakladnika

Dr. Anto Basić

Urednik

Jakov Amidžić

Naslovnica

Zvonimir Marić

Tisak

Alcoop, Brčko

CIP – Katalogizacija u publikaciji

Nacionalna i univerzitetska biblioteka Bosne i Hercegovine, Sarajevo

821.163.4(497.6)-1

MILENIĆ, Žarko
Stara djeca / Žarko Milenić. - Brčko: HKD Napredak, 2017. - 37 str. ; 20 cm

Bilješka o autoru: str. 37.

ISBN 978-9958-0370-2-3
COBISS.BH-ID 24387078

STARA DJECA

ONDAŠNJE VODE

Gdje li su ondašnje vode?
U nekoj maloj ili velikoj rijeci?
U nekom moru? Oceanu?

Negdje moraju biti.
Ne samo u nama.

1981.

NE GOVORIM S BRATOM

Ne govorim s bratom
U istoj dišemo sobi
Isti jedemo kruh

Ne govorim s bratom
O istim temama pričamo
Al svatko za sebe

Ne govorim s bratom
Majke nam nema više
Tko će miriti nas?

1981.

STARA DJECA

Oko mene stara djeca
koja su nekad bila djeca
koja više nisu djeca
koja više neće biti djeca
koja ostaju nečija djeca

stara djeca imaju djecu
koja će imati djecu
prvo mladu potom staru

kad su bili djeca
htjeli su biti stari
sad su stari i žele
biti opet djeca

kao djeca su crtali
kao djeca su pisali
kao djeca su pjevali

onom starom koji i sad
crta piše pjeva
znaju radije reći:
ti si kao dijete

20. 5. 2010.

NAOPAKI SVIJET

U naopakom svijetu
Mojih snova moj otac je živ
Toliko živ da življi ne može biti

Tamo su živi mrtvi pa i ja
Moj otac odbija poći na pokop
Svom prvom susjedu
Koji ovdje nije htio doći njemu

Viđam često svog prvog susjeda
I ne pitam zašto nije došao na pokop
Svom susjedu a došli svi dalji

Tražim razlog tome, ne nalazim
Možda će kad umre moj susjed
Tajnu reći susjedu, u naopakom svijetu

3. 4. 2014.

SAN O OCU

U svim snovima
Moj otac je još živ
I kaže mi po tko zna koji put:

Kako si odavno mrtav[1]
Ništa ne radiš, samo pišeš
I praviš djecu po svijetu

Glumiš besmrtnog za života
A knjige ti ni sad nitko ne čita
Niti te djeca spominju

I ponovo se smije moj otac
Nad sinom, propalim piscem
I ocem gorim od njega

3. 4. 2014.

---

[1] Georg Trakl, „Dječaku Elisu"

ODSJAJ, LJETO

Žut je odsjaj ljetnoga dana
Što mi se javlja opet u snovima
Taj sjetni film djetinjih dana
Koje ne spominje nitko

Opet idem bos po striženoj travi
Nitko ne sluša moje korake
Osim mrtvih koje sam oživio
Zagorio u pravcu zelene rijeke

Slušao sam pjesmu ne razumjevši
Riječi oproštaja samoubojice
Samo je *season* prizivalo ljeto
A *sun* plavu kosu šutljive djevojke

Je li živa moja bivša voljena
Koje se sjetim samo utorkom
Kakvog nisam sanjao
Kakvom se nisam nadao

Otišla je nekamo, nekome
Jer nije odgovorila na dječje pismo
Je li tako bolje? Ne zna kao ni ja
Sad sami smo, sami i daleki

12. 1. 2015.

STARI PUT

KORAK, DAN

Jer on je korak, on je dan
I nema drugog pravca, izlaska
Svi putevi baš svakoga dana
Vode u hlad i mrak
Zamrznut je program,
Kazaljke su stale
Bilo gdje se čekat može
U svakoj točki biti sam
Kao što si zakoraknuo
Kao što si osvanuo

13. 03. 2010.

PAMĆENJE

Zapravo ništa nije pamtio
Ni dobro ni loše
I ponekad se pitao
Je li to dobro ili loše
Je li dobro kad zaboraviš
Ono što ti je bilo loše?
Je li loše kad zaboraviš
Ono što ti je bilo dobro?

16. 8. 2015.

BROJEVI

Prvi brak mi je trebao početi
8. 8. 1988.
Ali tada nije bila subota
I to nije bilo moguće

Vjenčali smo se
13. 8. 1988.
Bila je subota i ona je rekla:
13 je moj sretan broj
Meni nije bio

Drugi brak mi je trebao početi
8. 8. 2008.
Ali je moj brat povikao da je to nemoguće
Jer otac nam je umro
8. 8. 2006.

Obilježili smo godišnjicu
8. 8. 2007.
Pričali smo viceve i, naravno, smijali se

Ne pamtim kojeg smo datuma
Proslavili krštenje bratove kćerke
Znam samo da u tom datumu
Nije bilo niti jedne osmice
I da smo svi bili smrtno ozbiljni

9. 8. 2015.

STARI PUT

Kapetan America iz zaboravljenog stripa
Otplovio novim putem da otkrije
Neko toplo more
Kaže da se neće vraćati
Iako je moja savjest
I moj stari drug

A ja idem starim putem
I ništa novo otkriti neću
Niti će netko otkriti mene
Ne čitam više stripove, niti ću u Ameriku
Sve je, pa i ja, pod kontrolom

SVE TI REĆI NE MOGU

Sve ti reći ne mogu
Kažem li ti sve
Što će meni ostati

Neka bar jedna riječ
Ostane za kraj
Meni

Jer bez tajne
To što pišem
Smisla nema

Zapamti
Čitatelju moj
Ako te ima

No tebi pišem
Ako te ni nema
Rođen ćeš biti

Možda sutra
Ili prekosutra
Jedan ali vrijedan

11. 1. 2015.

REKAO JE MISLEĆI

Doći će i mojih pet minuta
Rekao je misleći
Da će one vječno trajati

Jednom ću se sjećati ovih dana
Rekao je misleći
Da će ih u dobru brzo zaboraviti

A tad ću biti na konju
Rekao je misleći
Da će bijesna kola voziti

A došli opet beznadni dani
Koje će pamtiti dok je živ
Taj stari magarac

3. 4. 2014.

MRTVI

A ko o mrtvima zbori

Il je mrtav

Il će skoro biti[2]

Pustimo žive neka žive

A mrtvi su se

Odavno snašli

Kako im je dobro

Nitko ih ne tjera da ustanu

Nitko ne pravi budalama

U svojim gradovima

Ispod mramornih ploča

Nam se smiju posljednjim

Najslađim smijehom

3. 4. 2014.

---

[2] Islam Žiga

MORA DOĆI KRAJ

Jednom mora doći kraj

ovom ludom svijetu[3]

Kao i svemu prije

Jer sve što poče, traje

Neka zna da kraj je

Prije ili poslije

Da je znalo

Ne bi nikad

Počinjalo

1. 4. 2014.

---

[3] Kurt Vonnegut, Cat's Cradle

NEKE STVARI

Neke stvari nikad nećemo saznati[4]
Ni kako rade, ni kako ide
Ona stvar u materinu

Kako se kaže
U stvari ili ustvari
Zapravo ne znam

Sve što znam je
Da ona stvar počinje
Bezobraznim slovom

1. 4. 2014.

---

[4] David Albahari

BOGATI I DEVE

Bogati leže u carstvu zemaljskom
Ti za deve jesu čuli i pitaju
Kakvo im je meso?

A na kraju bi htjeli
Makar kroz iglene uši
Ući u carstvo nebesko

O, ne - sad je kasno
Da ste manje grabili, jahali
Još bi bilo neke šanse

Sad laju i suze rone
A vrijedne, bijedne deve
Idu dalje, dalje…

1. 4. 2014.

VRIJEME

U ovo vrijeme
U ono vrijeme
Sjeo sam i čekao
Bolja vremena
Koja nisu došla

Sad sjedim i mislim
Na stara dobra vremena
Što su prošla
I nikad se neće ponoviti

27. 3. 2014.

STARA PJESMA

MOGLA SI

Mogla si ući u moj život
Stara kutija svira u mraku
Pjesmu koje se samo ja sjećam

Ušle su druge žene
Koje nisu trebale
Koje nisu ostale

Zašto nisi?
Na mnogo pitanja
Odgovora nema

Sve mislim da si sama
U tvoj život ulazili
Svakad ili nikad

Nije važno što je bilo
Opet ili postojano
Tek sami smo sami

Gdje si sada ove noći?
Nije prvi put
Da to pitam

Da te nađem ne bi se sjetila
Ni mene ni moga pisma
Na kojeg nisi odgovorila

Kako je to davno bilo
Kako je sve lijepo
Tako davno bilo

7. – 8. 2. 2015.

STARA PJESMA

A tamo je negdje
U nekoj žutoj teki
Čamila stara
Odavno nepročitana pjesma

Ili je možda netko ipak
Nastavio pisati stihove?
Ili nešto sasvim drugo?

Autor tih stihova
Vlasnik izgubljene teke
Više nema tih riječi u glavi
Posvećenih ženi za koju danas
Ne zna je li ih zavrijedila
Ili nije

26. 3. 2014.

I ČEKA ČEKALAC[5]

Moje je da čekam
A hoće li doći
Od volje joj

Ja samo čekati znam
Sam i opet sam
Samo tako znam

Ako dođe
Dobro i jest
Bit će dobra

Ne dođe li
Ništa novo pa ni ona
Pod kapom nebeskom

25. 3. 2014.

[5] Risto Trifković

ZIMSKI PROZORI

Nevini su zimski prozori
i kada skrivaju zimsku idilu
bijeli pejzaži bijeli pogled
zid koji nas štiti
same i gole
u ovom hladnom svijetu
u kojem ne vidimo
ono vani, ono drugo
u bijelom svijetu

11. 2 2012.

SVATKO NAPISATI

Noćas bih mogao napisati...
Lijepo je to napisao, rekla je
Lijepo je to Neruda napisao
Ali danas to svatko može napisati

Nisam na to rekao ništa
Nisam rekao ono što bih rekao drugom
Napiši ti kad može svatko
Lako je napisati ono što je Neruda napisao
Lako je napisati takvo nešto poslije njega

Nisam to rekao djevojci koju sam volio
Bojeći se da se ne naljuti
I tad ne bi bilo šanse da zavoli
Onoga koji je već voli
Koji pred njom ne misli svojom glavom

Nisam rekao ništa i možda sam pogriješio
Trebao sam se složiti s njom
Rekao da ja mogu i bolje
Da mogu napisati bolje stihove
Posvećene njoj, bolje od već napisanih
I mojih i Nerudinih

Udala se za onog koji stihove nije pisao
Koji stihove nije ni čitao
Uz njega neće ni ona više
Misliti na Nerudu i još manje
Na onog koji će je se i dalje sjećati
Dok bude čitao Nerudine stihove

Bilješka o autoru

Žarko Milenić (Brčko, 1961.) je objavio niz romana, zbirki priča, eseja i književnih kritika. Uz to je objavio tri zbirke pjesama: „Vrijeme velikog posta“ (Brčko, 1987.), „Velika Kola“ (Rijeka, 2000.) i „Ponavljači“ (Rijeka, 2007.). Piše i drame, radio drame i dramatizacije te kazališnu kritiku. Pojedine knjige su mu prevedene na makedonski, ukrajinski, bugarski i armenski. Prevodi književna djela s engleskog, ruskog, makedonskog, slovenskog, bugarskog i ukrajinskog jezika. Nagrađivan je u BiH, Hrvatskoj, Makedoniji, Kini i Iraku.

Član je Društva hrvatskih književnika i DHK Herceg Bosne.

Urednik je Kalendara i izdanja HKD Napredak, Podružnica Brčko.

SADRŽAJ